

Shrnutí v češtině

Tématem mé diplomové práce je „Korporativní systém fašistické Itálie“. Zvolila jsem si jej hlavně proto, že 2. světová válka a doba, která jí předcházela, je jedním z nejděsivějších momentů lidské historie a nesmí být nikdy zapomenuta. Je ukázkou toho, čeho jsou někteří lidé schopni, pokud je jim dána volnost a příležitost a také toho, jak silně umí lidé zavírat oči, pokud něco nechtějí vidět, nebo si myslí, že nemají jinou možnost.

Fašismus a nacismus jsou pojmy, které snad nejsou dnešnímu člověku úplně neznámé. Co si má představit pod pojmem korporativní systém, však ví jen málokdo. V této práci jsem se pokusila tento pojem objasnit a vysvětlit, jakou roli sehrál při vzniku i zániku fašistického režimu Benita Mussoliniho v Itálii v letech 1924-1945.

Dalším důvodem byl můj zájem o různé teorie uspořádání společnosti. V historii jsme se setkali s mnoha variantami a obměnami až jsme nakonec zakotvili v demokratické právní společnosti, s čímž by sice Aristoteles úplně nesouhlasil, ale když si představíme, co se dělo ještě před sedmdesáti lety, můžeme být za to, co dnes máme, rádi. Co přinese budoucnost, neví nikdo a možná ani žádného ideálního uspořádání společnosti, které by prospívalo všem, dosáhnout nelze.

Jak nám ukázala historie a jak jsem popsala ve své práci, korporativní systém fašistické Itálie k ideálnímu uspořádání společnosti rozhodně nepatřil.

Fašisté prezentovali korporativní systém jako opozici vůči komunismu, socialismu i kapitalismu. Mělo dojít k vytvoření nového spojení ekonomiky a státu tím, že skupiny podnikatelů a dělníků, kteří podle fašistů tvoří organický sjednocený celek, spolu měly vzájemně spolupracovat a odstranit tak třídní boj, protože budou jednat v zájmu státu, který převažuje nad zájmy osobními.

Ale stejně jako se alibisticky měnily a přizpůsobovaly počáteční cíle a záměry původních fašistů, přizpůsobovaly se i fašistické interpretace korporativismu. Hospodářství stálo vždy až za fašistickými ideály a korporativismus byl v podstatě jen

prostředkem, jehož pomocí chtěla fašistická strana ovládnout hlavní ekonomické složky. Největší průmyslové skupiny si však poté v prostředí všudypřítomné korupce mohly dovolit ignorovat dělnické požadavky a zároveň tlačit na stát v zájmu posílení vlastních pozic. V takovém prostředí se fašistické teorie korporativismu postavené na slabých základech snadno hroutily.

Korporativní systém fašistické Itálie tak zůstane v historii zapsán jako neúspěšný pokus fašistického vůdce Benita Mussoliniho, opojeného prozatímní mocí, vytvořit v rámci totalitního nacionalistického režimu jakousi alternativu k parlamentnímu systému.